

31976L0464

18.5.1976

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 129/23

**SMĚRNICE RADY
ze dne 4. května 1976
o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství**

(76/464/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že existuje naléhavá potřeba všeobecného a vzájemně provázaného postupu členských států v oblasti ochrany vodního prostředí Společenství před znečišťováním způsobovaným zejména některými perzistentními, toxickými a bioakumulativními látkami;

vzhledem k tomu, že několik úmluv nebo jejich návrhů, včetně Úmluvy o prevenci znečišťování moří z pozemních zdrojů, návrhu Úmluvy na ochranu Rýna před chemickým znečištěním a návrhu Evropské úmluvy o ochraně mezinárodních vodních toků před znečištěním, je zaměřeno na ochranu mezinárodních

vodních toků a mořského prostředí před znečištěním; že je důležité zabezpečit koordinované provádění těchto úmluv;

vzhledem k tomu, že jakýkoli nesoulad v ustanoveních o vypouštění některých nebezpečných látek do vodního prostředí, která jsou již v různých členských státech prováděna nebo připravována, může vytvářet nerovné podmínky pro soutěž, a tím přímo ovlivnit fungování společného trhu; že je proto nutné sblížit právní předpisy v této oblasti, jak je uvedeno v článku 100 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že je nutné doplnit toto sblížování právních předpisů takovými postupy Společenství, aby bylo prostřednictvím širších pravidel dosaženo jednoho z cílů Společenství v oblasti ochrany životního prostředí a zlepšování kvality života; že je třeba použít článek 235 Smlouvy, protože Smlouva nestanoví příslušné pravomoci;

vzhledem k tomu, že akční program Evropských společenství pro životní prostředí ⁽³⁾ stanoví řadu opatření k ochraně sladkých a mořských vod před některými znečišťujícími látkami;

vzhledem k tomu, že pro zajištění účinné ochrany vodního prostředí Společenství je nezbytné sestavit první seznam některých jednotlivých látek vybraných zejména na základě jejich toxicity, perzistence a bioakumulace, s výjimkou látek, které jsou

⁽¹⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.1975, s. 62.

⁽²⁾ Úř. věst. C 108, 15.5.1975, s. 76.

⁽³⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 1.

biologicky neškodné nebo se v látky biologicky neškodné rychle přeměňují, nazvaný seznam I, a druhý seznam látek se škodlivým účinkem na vodní prostředí, který však může být omezen na určitou oblast a záviset na vlastnostech a místě výskytu vod, do nichž se látky vypouštějí, nazvaný seznam II; že jakékoli vypouštění těchto látek by mělo podléhat předem udělenému povolení, v němž jsou stanoveny emisní normy;

vzhledem k tomu, že znečišťování vypouštěním různých nebezpečných látek ze seznamu I musí být odstraněno; že Rada by měla ve stanovených lhůtách stanovit na návrh Komise mezní hodnoty, které emisní normy nesmějí překročit, dále metody stanovení a rovněž lhůty, které by měly vypouštějící subjekty dodržovat;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly dodržovat tyto mezní hodnoty s výjimkou případů, kdy členský stát může v souladu s monitorovacím postupem stanoveným Radou prokázat Komisi, že jakostní cíle stanovené Radou na návrh Komise jsou dosaženy a trvale dodržovány jako výsledek opatření provedených mimo jiné tímto členským státem v celé oblasti, která může být zasažena vypouštěními;

vzhledem k tomu, že je nutné snížit znečišťování vod látkami ze seznamu II; že za tímto účelem členské státy přijmou programy sestavené v souladu s jinými existujícími směrnicemi Rady, které obsahují jakostní cíle pro vody; že emisní normy uplatňované pro uvedené látky jsou stanovovány podle těchto jakostních cílů;

vzhledem k tomu, že s určitými výjimkami a úpravami by tato směrnice měla být uplatňována také pro vypouštění do podzemních vod až do přijetí zvláštních předpisů Společenství pro tuto oblast;

vzhledem k tomu, že je důležité, aby jeden nebo více členských států mohly samostatně nebo společně přijímat přísnější opatření než opatření, obsažená v této směrnici;

vzhledem k tomu, že by měl být sestaven soupis vypouštění některých zvláště nebezpečných látek do vodního prostředí Společenství ke zjištění jejich původu;

vzhledem k tomu, že může být nezbytné kontrolovat a v případě potřeby doplnit seznamy I a II na základě získaných zkušeností, případně převést některé látky ze seznamu II do seznamu I,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se podle článku 8 vztahuje na:

- vnitrozemské povrchové vody,
- teritoriální vody,
- vnitřní pobřežní vody,
- podzemní vody.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „vnitrozemskými povrchovými vodami“ všechny stojaté nebo tekoucí sladké vody nacházející se na území jednoho nebo více členských států;
- b) „vnitřními pobřežními vodami“ vody nacházející se mezi pevninou a základní hranicí, od níž se měří šířka teritoriálních vod a která v případě vodních toků dosahuje až k sladkovodní hranici;
- c) „sladkovodní hranicí“ místo na vodním toku, kde při odlivu a v období nízkého průtoku sladkých vod dochází k patrnému vzrůstu slanosti vlivem přítomnosti mořských vod;
- d) „vypouštěním“ zavádění látek ze seznamu I nebo seznamu II přílohy do vod uvedených v odstavci 1, s výjimkou:
  - vypouštění bahna z říčních bagrů,
  - provozního vypouštění z lodí v teritoriálních vodách,
  - vysypávání odpadků z lodí v teritoriálních vodách;
- e) „znečišťováním“ přímé nebo nepřímé vypouštění látek nebo energie člověkem do vodního prostředí, které má za následek například ohrožení lidského zdraví, poškození zdrojů obživy a vodních ekosystémů, škody na kulturních hodnotách nebo ohrožování jiného oprávněného používání vod.

Článek 2

Členské státy učiní příslušná opatření k odstranění znečišťování vod uvedených v článku 1 nebezpečnými látkami ze tříd a skupin látek ze seznamu I přílohy a ke snížení znečišťování zmíněných vod nebezpečnými látkami ze tříd a skupin látek ze seznamu II přílohy v souladu s touto směrnicí, jejíž ustanovení představují pouze první krok k dosažení uvedených cílů.

Článek 3

S ohledem na látky náležející do tříd a skupin látek ze seznamu I, dále jen „látky ze seznamu I“:

1. každé vypouštění do vod uvedených v článku 1, ve kterém může být přítomna některá z těchto látek, podléhá předem udělenému povolení vydanému příslušným orgánem dotyčného členského státu;
2. povolení stanoví emisní normy pro vypouštění těchto látek do vod uvedených v článku 1, a kde je to nutné k provádění této směrnice, i pro vypouštění těchto látek do stokových systémů;
3. v případě stávajících vypouštění těchto látek do vod uvedených v článku 1 musí vypouštění dodržovat podmínky a lhůty uvedené v povolení. Tyto lhůty nesmí překročit hranici stanovenou v souladu s čl. 6 odst. 4;
4. povolení smějí být vydána pouze na omezenou dobu. Mohou být obnovena s přihlédnutím k případným změnám mezních hodnot uvedených v článku 6.

Článek 4

1. Členské státy použijí systém nulových emisí pro vypouštění látek ze seznamu I do podzemních vod.
2. Členské státy použijí pro podzemní vody ustanovení této směrnice týkající se látek náležejících do tříd a skupin látek ze seznamu II, dále jen „látek ze seznamu II“.
3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí ani pro vypouštění z domácností, ani pro vypouštění způsobovaná vtlačáním do hlubokých, solných nebo nevyužitelných vrstev.
4. Ustanovení této směrnice o podzemních vodách se použijí jen do doby, než se začne provádět zvláštní směrnice pro podzemní vody.

Článek 5

1. Emisní normy stanovené v povoleních udělených podle článku 3 stanoví:
  - a) nejvýše přípustnou koncentraci látek při vypouštění; v případě zředění se mezní hodnota uvedená v čl. 6 odst. 1 písm. a) dělí faktorem zředění;
  - b) nejvýše přípustné množství látky při vypouštění během jednoho nebo více stanovených období. Toto množství může být v případě nutnosti vyjádřeno také jako jednotka hmotnosti znečišťující látky na jednotku charakteristického prvku znečišťující činnosti (například jednotka hmotnosti látky na jednotku suroviny nebo produktu).

2. V každém povolení mohou příslušné orgány dotyčného členského státu v případě nutnosti stanovit přísnější emisní normy než ty, které vyplývají z uplatňování mezních hodnot stanovených Radou podle článku 6, přičemž vezmou v úvahu zejména toxicitu, perzistenci a bioakumulaci dotyčné látky v prostředí, do něhož je vypouštěna.

3. Jestliže znečišťující subjekt prohlásí, že není schopen dodržet požadované emisní normy nebo je-li tato skutečnost příslušnému orgánu dotyčného členského státu zřejmá, povolení nebude uděleno.

4. Pokud by emisní normy nebyly dodržovány, příslušný orgán dotyčného členského státu učiní všechny kroky potřebné k tomu, aby zajistil splnění podmínek obsažených v povolení nebo v případě nutnosti zákaz vypouštění.

Článek 6

1. Rada na návrh Komise stanoví mezní hodnoty pro různé nebezpečné látky zahrnuté do tříd a skupin látek ze seznamu I, které nesmí být vyšší než emisní normy. Tyto mezní hodnoty jsou vymezeny:

- a) nejvýše přípustnou koncentrací látky při vypouštění;
- b) kde je to vhodné, nejvýše přípustným množstvím této látky vyjádřeným jako jednotka hmotnosti znečišťující látky na jednotku charakteristického prvku znečišťující činnosti (například na jednotku hmotnosti suroviny nebo výrobku).

Mezní hodnoty uplatňované pro vypouštění průmyslem se stanoví, kde je to vhodné, podle průmyslového oboru a typu výrobku.

Přípustné hodnoty látek ze seznamu I se stanoví zejména na základě:

- toxicity,
- perzistence,
- bioakumulace

a s ohledem na nejlepší dostupné technické prostředky.

2. Rada stanoví na návrh Komise jakostní cíle pro látky ze seznamu I.

Tyto jakostní cíle se stanoví hlavně na základě toxicity, perzistence a akumulace uvedených látek v živých organismech a v sedimentech podle posledních nezvratných vědeckých údajů, přičemž se vezme v úvahu rozdíl ve vlastnostech slaných a sladkých vod.

3. Mezní hodnoty stanovené podle odstavce 1 se uplatní s výjimkou případů, kde členský stát může v souladu s monitorovacím postupem stanoveným Radou na návrh Komise prokázat Komisi, že jakostní cíle stanovené podle odstavce 2 nebo přísnější jakostní cíle Společenství jsou dosaženy a trvale dodržovány jako výsledek opatření provedených mimo jiné tímto členským státem v celé oblasti, která by mohla být zasažena vypouštěními.

Komise předloží Radě zprávu o případech použití metody jakostních cílů. Rada přezkoumá každých pět let na základě návrhu Komise a v souladu s článkem 148 Smlouvy případy použití uvedené metody.

4. Pro látky zahrnuté do tříd a skupin látek uvedených v odstavci 1 stanoví Rada v souladu s článkem 12 lhůty uvedené v čl. 3 bodě 3, přičemž vezme v úvahu vlastnosti dotyčných průmyslových odvětví a v případě potřeby i typy výrobků.

Článek 7

1. Za účelem snížení znečišťování vod uvedených v článku 1 látkami ze seznamu I připraví členské státy programy, k jejichž provádění použijí zejména postupy uvedené v odstavcích 2 a 3.

2. Veškerá vypouštění do vod uvedených v článku 1, která pravděpodobně obsahují některou z látek ze seznamu II, podléhají předem udělenému povolení vydanému příslušným orgánem dotyčného členského státu, v němž jsou stanoveny emisní normy. Tyto normy vycházejí z jakostních cílů, které se stanoví v souladu s odstavcem 3.

3. Programy uvedené v odstavci 1 musí obsahovat jakostní cíle pro vody; tyto cíle se stanoví v souladu s jinými směrnici Rady, pokud tyto směrnice existují.

4. Programy mohou rovněž obsahovat zvláštní ustanovení upravující složení a používání látek nebo skupin látek a výrobků a musí brát v úvahu i nejnovější technické poznatky, které jsou ekonomicky přijatelné.

5. V programech se stanoví lhůty pro jejich provádění.

6. Obsah programů a výsledky dosažené při jejich provádění jsou sděleny Komisi.

7. Komise společně s členskými státy zajistí pravidelné porovnávání programů s cílem zajistit dostatečnou koordinaci jejich

provádění. Považuje-li to Komise za nezbytné, předloží za tímto účelem Radě příslušné návrhy.

Článek 8

Členské státy učiní všechny potřebné kroky k provádění opatření přijatých v souladu s touto směrnicí tak, aby se nezvyšovalo znečišťování vod, na které se nevztahuje článek 1. Kromě toho zruší všechny právní předpisy, které mají za cíl či za následek nerespektování ustanovení této směrnice.

Článek 9

Provádění opatření přijatých v souladu s touto směrnicí nesmí v žádném případě vést k přímému či nepřímému zvýšenému znečištění vod uvedených v článku 1.

Článek 10

Jeden členský stát nebo více členských států může v případě potřeby samostatně nebo společně přijmout přísnější opatření než opatření stanovená touto směrnicí.

Článek 11

Příslušný orgán vypracuje soupis vypouštění do vod uvedených v článku 1, při kterých mohou být přítomny látky ze seznamu I, pro které se uplatňují emisní normy.

Článek 12

1. Rada ve lhůtě devíti měsíců jednomyslně rozhodne o každém návrhu Komise vypracovanému podle článku 6 a rovněž o návrzích na používání metod stanovení.

Návrhy týkající se první řady látek, jakož i používaných metod stanovení a lhůt uvedených v čl. 6 odst. 4, předloží Komise nejpozději do dvou let ode dne oznámení této směrnice.

2. Komise předloží, je-li to možné, do dvaceti sedmi měsíců ode dne oznámení této směrnice první návrhy podle čl. 7 odst. 7. Rada rozhodnutí jednomyslně přijme ve lhůtě devíti měsíců.

Článek 13

1. Pro účely této směrnice poskytnou členské státy na žádost Komise pro každý případ zvlášť všechny nezbytné informace, a to zejména:

- podrobnosti o povoleních udělených podle článku 3 a čl. 7 odst. 2,
- výsledky soupisu podle článku 11,
- výsledky monitorování prostřednictvím vnitrostátní sítě,
- doplňující údaje o programech podle článku 7.

2. Údaje získané při provádění tohoto článku se použijí pouze k účelům, ke kterým byly vyžádány.

3. Komise a příslušné orgány členských států, jejich úředníci a ostatní zaměstnanci nesmějí rozšiřovat údaje získané při provádění této směrnice, které vzhledem k jejich povaze zavazují k zachování mlčenlivosti.

4. Ustanovení odstavců 2 a 3 nebrání zveřejnění obecných údajů nebo přehledů, jež neobsahují údaje o určitých podnicích nebo sdruženích podniků.

Článek 14

Rada na návrh Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu a na základě zkušeností upraví nebo v případě potřeby doplní seznamy I a II, a v případě potřeby přeřadí některé látky ze seznamu II do seznamu I.

Článek 15

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 4. května 1976.

Za Radu
předseda
G. THORN

PŘÍLOHA

Seznam I tříd a skupin látek

Seznam I obsahuje některé látky, které patří do následujících tříd a skupin látek vybraných zejména na základě jejich toxicity, perzistence a bioakumulace, s výjimkou látek, jež jsou biologicky neškodné nebo se na látky biologicky neškodné rychle přeměňují:

1. organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou tvořit takové sloučeniny ve vodním prostředí;
2. organofosforové sloučeniny;
3. organocínové sloučeniny;
4. látky, u kterých bylo prokázáno, že mají karcinogenní vlastnosti ve vodním prostředí nebo je nabývají působením vodního prostředí⁽¹⁾;
5. rtuť a její sloučeniny;
6. kadmium a jeho sloučeniny;
7. perzistentní minerální oleje a uhlovodíky ropného původu,
a pro účely provádění článků 2, 8, 9 a 14 této směrnice:
8. perzistentní syntetické látky, které se mohou vznášet, zůstávat v suspenzi nebo klesnout ke dnu a které mohou nepříznivě ovlivňovat veškeré používání vod.

Seznam II tříd a skupin látek

Seznam II obsahuje:

- látky náležející do tříd a skupin látek ze seznamu I, u nichž mezní hodnoty podle článku 6 této směrnice nebyly stanoveny;
- některé látky a kategorie látek náležející do tříd a skupin látek vyjmenovaných níže,

a které mají škodlivý účinek na vodní prostředí, který však může být omezen na určitou oblast a záviset na vlastnostech a výskytu vod, do nichž se vypouštějí.

Třídy a skupiny látek vztahující se k druhé odrážce:

1. Následující metaloidy a kovy a jejich sloučeniny:

1. zinek	6. selen	11. cín	16. vanad
2. měď	7. arsen	12. baryum	17. kobalt
3. nikl	8. antimon	13. berylium	18. thalium
4. chrom	9. molybden	14. bor	19. telur
5. olovo	10. titan	15. uran	20. stříbro
2. Biocidy a jejich deriváty neuvedené v seznamu I.
3. Látky, které mají škodlivý vliv na chuť nebo na vůni produktů pro lidskou spotřebu pocházejících z vodního prostředí
a sloučeniny mající schopnost zvýšit obsah těchto látek ve vodách.
4. Toxické a perzistentní organické sloučeniny křemíku a látky, které mohou zvýšit obsah těchto sloučenin ve vodách, s výjimkou těch, jež jsou biologicky neškodné nebo se ve vodě na neškodné látky rychle přeměňují.

⁽¹⁾ Jestliže jsou některé látky ze seznamu II karcinogenní, jsou zařazeny do kategorie 4 seznamu I.

5. Anorganické sloučeniny fosforu a elementární fosfor.
  6. Neperzistentní minerální oleje a uhlovodíky ropného původu.
  7. Kyanidy, fluoridy.
  8. Látky, které mají nepříznivý účinek na kyslíkovou rovnováhu, zvláště:
amoniakální dusík, dusitany
-